

Att följa Jesus in i bön
Av Micael Nilsson
Predikan hållen i Korskyrkan, Borås

Den gamle mannen tar sin vanliga skogspromenad och passerar en groda som sitter vid sidan av stigen. - *Vänta!*, ropar grodan, *jag är egentligen en vacker prinsessa. Om du kysser mig kommer jag att förvandlas.* Den gamle mannen stannar förvånat upp, lyfter upp grodan och tittar intresserat på den, ler ett stort leende, varefter han stoppar in den i innerfickan och fortsätter sin vandring. - *Vänta!*, ropar grodan igen. *Om du kysser mig kommer jag att förvandlas till en vacker prinsessa och jag lovar att stanna kvar hos dig i en hel vecka.* Mannen tycks inte reagera alls. Då ropar grodan igen: - *Jag kommer att förvandlas till en vacker prinsessa i den stund du kysser mig och jag lovar att stanna hos dig en hel vecka för att tjäna dig så gott jag kan. Varför kysser du mig inte?*

Då stannar mannen upp, tar fram grodan och svarar: - *Lyssna, jag är en gammal man. Vad ska jag med en vacker prinsessa till. Vid min ålder äger man hellre en talande groda.*

Min fråga är: Vill du ha prinsessan, eller är du nöjd med den talande grodan?

Eftersom detta är en gudstjänst och inte bibliotekets sagostund undrar du möjligen vad frågan har med kristen tro att göra. Faktum är att det finns en kristendom som nöjer sig med grodan. Den kristna kyrkan har en bok fylld av löften. Ett av de största av dem lyder: "*Har jag inte sagt dig att om du tror, skall du få se Guds härlighet?*"

Bibeln är fylld av vägledning till ett rikt liv med Gud. Men vill du ha prinsessan måste du kyssa grodan. Vill du ha Guds liv måste du tro på handla efter hans löften.

För många har den kristna tron blivit en pratande groda. En tro fylld av löften som ger tröst i livets svårigheter och inför den egna döden, men utan verkligt liv. En samling idéer om livets uppkomst och mening, men inte en kärleksrelation som får hjärtat att klappa fortare.

Jag tänker på en man, låt oss kalla honom "Stefan". En god vän. Vi har haft många och långa samtal om livet. Stefan var, och är, en duktig företagare, oerhört målmedveten och företagsam. Han hade ett eget företag, hus och hem med tillhörande statussymboler och fru och barn. Stefan var också medlem i vår församling. Men det fattades någonting. Hans kristendom var en talande groda. Han hade stoppat den i innerfickan, nära hjärtat en gång för länge sedan, och där pratade den på om än det ena och än det andra. Hans kristna liv hade ingen nerv, inget lyster och allt mindre dragningskraft på hans liv.

Men Stefan hade en bedjande mor. Och bön förändrar.

Saker och ting börjar hända och Stefan börjar tänka. Han möter en kristen man som får honom att tänka över sitt liv. Stefan inser att hans kristendom är ointressant. Han har gett sin stora kapacitet åt sin karriär och åt sig själv. Hans kristendom är i bästa fall en söndagsrutin. Stefan bestämmer sig för att kyssa grodan. Att en gång i livet verkligen ta reda på om alla dess löften håller. Om den kristna tron bara är en pratande groda kan det vara. Då ska han vända den ryggen. Om den håller löften ska han satsa på Jesus av hela hjärtat.

En man i yngre medelåldern bestämmer sig för allt att kyssa den pratande grodan. Och den blev en prinsessa. Som tog hans hjärta. Den blev levande och vacker. Blev det hans karriär aldrig blev, någonting värt att leva för.

Livet har kanske inte blivit enklare.

Stefan har fått lära om på de flesta områden. Jesus reste honom från botbänken och satte honom i skolbänken. Livet med Gud var så annorlunda. Han hade lärt sig att vara stark och ta

saker och ting i sina egna händer. Nu fick han lära sig vad bön är. Att vänta på Gud som båten väntar på vinden. Att ibland vara svag och svarslös för att istället få se Guds kraft och härlighet. Det har varit svårt ibland. Men Stefan vill aldrig byta tillbaka.

Det som har hänt är det bästa som hänt.

Hans kristendom är inte längre en pratgrad groda. Den är en brud som tagit hans hjärta.

Med tiden har jag mött många som Stefan. Människor som haft sin tro, besökt sin kyrka, gått på gudstjänster - och hållit masken. Trötta på alla ord. Men som bestämt sig för att kyssa grodan, att utforska om bibelns löften håller, och som äntligen har funnit livet.

Jag skulle vilja tala med dig en stund om detta.

Jag skulle vilja göra det utifrån en bibeltext: Luk 9:18-20.

Illustration: En suddig bild av Jesus.

Människorna på Jesu tid hade tydligen en mycket diffus och grumlig bild av vem han egentligen var. Förslagen är många, och inte så helt obegåvade. De hade ju förstått att Jesus var en profet, och de jämför honom med de största. Men deras bild av Jesus var suddig.

Vi lever också i en tid där bilden av vem Jesus är är suddig. Vi tycks ha drabbats av en svår kollektiv närsynthet. Vi glömmer evigheten och lever för nuet. Vi ställer in skärpan på här och nu, njutning, snabb framgång, yta och utseende, under det att andras behov, världssvälten, aidskatastrofen i tvätredjedelsvärlden för att inte tala om det eviga livet försvinner i en dimma.

Multimiljardären Malcolm Forbes intervjuades i ett TV program... Malcolm Forbes levde ett liv i oerhört överflöd. Efter hans död beräknades hans förmögenhet till mellan 4 - 12 miljarder kronor. Han ägde åtta hem i olika exklusiva delar av världen, 2200 dyrbara tavlor och andra dyrbara konstskatter, en 50 meter lång lyxbåt med tillhörande helikopter, en egen Boeing 727... På hans gravsten ville ha att det skulle inristas: *Han levde medan han levde.*

Multimiljardären Malcolm Forbes intervjuades i ett TV program. Efter att det talats om hans enorma förmögenhet fick han frågan om han trodde på något liv efter döden. - *Livet efter döden, svarade han, kan inte vara någonting i jämförelse med det liv jag lever idag. Jag har det bästa liv man kan tänka sig idag. Livet efter döden kan inte vara någonting i jämförelse med detta.*

- *Livet efter döden kan inte vara någonting i jämförelse med detta.* Vilka ord! Vilken tragisk närsynthet. I en värld fylld av krig, fattigdom och orättvisor. I en värld där oskyldiga sprängs till döds i i samvetslösa terroråd, där man räknar med att 130 000 barn varje dag tar med sig skjutvapen till amerikanska skolor, och där ett barn dör varannan sekund i svältsviter världen över. - *Livet efter döden kan inte vara någonting i jämförelse med detta.* Tala om närsynthet.

Så skrev Paulus till sin lärjunge Timotheus: *Det skall du veta, att i de sista dagarna blir tiden svår. Då kommer människorna att tänka bara på sig själva och på pengar; de blir skrytsamma, högmodiga, fräcka, olydiga mot sina föräldrar, otacksamma, ogudaktiga, kärlekslösa, oförsonliga, fulla av förtal, obehärskade, våldsamma, främmande för allt gott, svekfulla, hän-synslösa och inbilska. De älskar njutningar mer än Gud.* (2 Tim 3:1-4)

Vad händer när den närsyntheten drabbar kyrkan.

Jesus talar om en liten smal väg som leder till livet och en stor bred väg som leder till fördärvet. Fast ärligt talat, vem vill egentligen gå på en liten smal väg med Jesus? Den närsynta kyrkan måste bredda vägen för att se den.

Den närsynta kyrkan predikar det goda livets evangelium.

Tror att det går att bekänna Jesus som Frälsare men inte som Herre.

Den närsynta kyrkan predikar ett lärjungaskap utan lydnad, en tro utan omvändelse, en kärlek utan trohet, utan utgivande och utan barmhärtighet.

Den passar den välmående medelklassen som hand i handske, men ger inget hopp till de utsatta och utstötta. Den närsynta kyrkan blir ett eko av sin samtids: framgång, här och nu, i form av pengar och lyckade karriärer.

I denna kyrka blir t.o.m. bönelivet skevt. Jakob skriver: *Ni ber, men får ingenting därför att ni ber illa; ni vill bara tillfredsställa era begär.* (Jak 4:3)

En tro som används för att tillfredsställa de egna begären. Är den inte så långt bort från Gulgata kors som det går att komma.

Den närsynta kyrkan har svårt att se Jesus. Därför drabbas den snart av likgiltighet. Kyrkofadern Cassianus, i en tid och en tradition långt bort från vår skriver om likgiltigheten: *"Detta är en hård och förfärlig demon, som attackerar munken vid sjätte timmen (mitt på dagen), gör honom slö och full av fruktan, frestar honom att hata klosterlivet, sina medbröder och känna leda för allt arbete, ja till och med för att läsa Bibeln."*

Bara lite förändrade blir orden genast närgående och skarpsynta: *"Likgiltigheten är en hård och förfärlig demon, som attackerar kyrkan mitt på blanka dagen, gör den slö och full av fruktan, frestar den att hata lärjungalivet och gemenskapen och känna leda för allt arbete, ja till och med för att läsa Bibeln."*

När vi tänker om ungdomarnas vittnesbörd om gudsmöten och visioner för framtiden att det nog snart går över är vi illa ute. När vi redan tycker att vi hört allt och vet allt är det dags att vakna.

I en artikel i Expressen skriver Rose Lagercrantz: *"Likgiltigheten är den värsta av dödssynderna därför att den är första stadiet på väg mot icke-liv. Den är en vägg som vi plötsligt stöter på hos andra, ett stopp värre än den tjockaste fängelsemur och bakom den sitter någon instängd och har just börjat kallna lite, biten av den eviga frosten."*

Ofta försöker vi fördriva likgiltighetens demon med förändring. Med förändring ska livsledan motas. Kanske slutar vi att gå till gudstjänsten. Kanske byter vi församling.

Men lyckas vi verkligen fly den andliga likgiltigheten genom att byta församling eller att stan-
na hemma?

Knappast. Bibeln visar på en annan väg. Intimitet med Gud. Bönen skärper människan.

Jesus bad när han prövades i sin kallelse.

När han i framgången mötte människor som ville göra honom till kung drog han sig undan i bön.

När han i motgången mötte människor som ville döda honom drog han sig undan i bön. Genom bönen ställdes skärpan in och kallelsens väg blev tydlig.

Och *"en gång när han hade dragit sig undan för att be och lärjungarna var med honom frågade han dem: "Vem säger folket att jag är?"*

Det är i ett sammanhang av bön Jesus tar med sig sina lärjungar in i trons centrum. Det är i ett sammanhang av bön han väcker frågan och visar de sina vem han verkligen är. Eller som det uttrycks i Mark 4:34: *"... när han hade blivit ensam med lärjungarna förklarade han allt."*

Jesus visar att bön ger skärpa. Är bilden av Jesus otydlig för oss är det orsak nog till bön. Till bön som ger fokus.

Be så skall du få. Sök så skall du finna. Bulta så skall dörren öppnas, säger Mästaren.
Bara lite annorlunda uttryck: Vill du ha prinsessan måste du kyssa grodan.
Vill du ta reda på om kristen tro fungerar måste du pröva Jesu löften.
Vill du få måste du be.
Vill du finna Gud måste du söka Gud.
Vill du se nya möjligheter öppnas måste du bulta.

Stefans bild av Jesus hade blivit suddig. Alltför många nöjer sig med en pratglad groda. Inte Stefan. Han bestämde sig för att kyssa grodan. För att pröva den kristna tron på riktigt. Och han fann Gud. Det var inte bara ord. Det fanns en fantastisk skönhet att ge sitt liv till bakom alla ord.